

VILNIAUS MIESTO SAVIVALDYBĖS ADMINISTRACIJOS DIREKTORIUS

ĮSAKYMAS

DĖL ADMINISTRACIJOS DIREKTORIAUS 2013-09-18 ĮSAKYMO NR. 30-2001 „DĖL GYVŪNŲ LAIKYMO VILNIAUS MIESTO SAVIVALDYBĖS TERITORIJOJE TAISYKLIŲ TVIRTINIMO“ PAKEITIMO

2015 m. rugsėjo 24 d. Nr. 30-3152
Vilnius

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos vietos savivaldos įstatymo 18 straipsnio 1 dalimi, Lietuvos Respublikos gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatymo 3 straipsnio 10 dalies 2 punktu, Gyvūnų laikymo savivaldybių teritorijų gyvenamosiose vietovėse tvarkos aprašo, patvirtinto Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2013 m. gegužės 2 d. įsakymu Nr. B1-336 „Dėl Gyvūnų laikymo savivaldybių teritorijų gyvenamosiose vietovėse tvarkos aprašo patvirtinimo“, 6 punktu,

k e i č i u Vilniaus miesto savivaldybės administracijos direktoriaus 2013 m. rugsėjo 18 d. įsakymo Nr. 30-2001 1 punktu patvirtintas Gyvūnų laikymo Vilniaus miesto savivaldybės teritorijoje taisyklės:

1. Laikau netekusiu galios 9.3 punktą.

2. Išdėstau 9.7 punktą taip:

„9.7. laikyti bešeimininkius gyvūnus daugiabučių gyvenamų namų bendrojo naudojimo patalpose“.

3. Išdėstau 14 punktą taip:

„14. Asmenys, radę dėl nežinomų priežasčių nugaišusį gyvūną, apie tai turi pranešti Vilniaus benamių gyvūnų sanitarinei tarnybai arba Vilniaus valstybinei maisto ir veterinarijos tarnybai.“

4. Išdėstau 15 punktą taip:

„15. Savininkai, laikantys gyvūnus pasipelnymo tikslais, turi įstatymų nustatyta tvarka įregistruoti savo veiklą ir turėti reikiamus leidimus.“

5. Išdėstau 19 punktą taip:

„19. Šunis, kates laikyti draudžiama:

19.1. parduotuvėse, mėsos, kulinarijos gaminių įmonėse, skerdyklose, viešojo maitinimo įmonėse, gydymo įstaigose, ikimokyklinio ugdymo įstaigose ir jų teritorijose, jei tai nesuderinta su įmonių ar įstaigų vadovais, išskyrus gyvūnų parduotuves. Šunis ir (ar) kates galima laikyti viešojo maitinimo įmonėse, jei tai nekelia grėsmės maisto saugai, o prie įėjimo į tokią įstaigą aiškiai matomoje vietoje yra pakabintas užrašas, įspėjantis apie viešojo maitinimo įstaigoje laikomus šunis ir (ar) kates;

19.2. bendrabučiuose, dviejų butų ir daugiabučių namų butuose, kuriuose gyvenamąją vietą deklaravę ir ten gyvenantys asmenys naudojami juose esančiomis bendromis virtuvėmis, tualetais, voniomis. Šis draudimas netaikomas, jeigu gyvūnas nelaikomas bendrojo naudojimo patalpose ir gyvūno laikytojas užtikrina, kad gyvūnas nepatektų į bendrojo naudojimo virtuves, tualetus ir vonias, arba jeigu gyvūno laikytojas yra gavęs visų asmenų, kurie kartu su juo naudojami bendra virtuve, tualetu, vonia, sutikimus.“

6. Išdėstau 34 punktą taip:

„34. Asmuo, sulaikęs bepriežiūrį gyvūną, privalo nedelsdamas apie tai pranešti gyvūno savininkui ir grąžinti jam gyvūną arba, jei jam nežinomas gyvūno savininkas arba su juo nepavyksta susisiekti, per 3 dienas pranešti apie gyvūno sulaikymą Vilniaus benamių gyvūnų sanitarinei tarnybai, registratoriui, gyvūnų globos organizacijoms arba tai paviėšinti kitaip.“

7. Išdėstau 42 punktą taip:

„42. Nustatydamas bešeimininkių kačių šėrimo vietą, Saugaus miesto departamento direktorius atsižvelgia į programoje pateiktus asmens pasiūlymus, teritorijos ypatumus ir kitas aplinkybes. Kačių šėrimo vieta turi būti ne arčiau kaip 10 metrų nuo gydymo ir švietimo įstaigų, visuomeninių pastatų, gyvenamųjų namų, vaikų žaidimo aikštelių. Draudžiama parinkti kačių šėrimo vietą ant šaligatvių, pėsčiųjų ir dviračių takų su danga, vaikų žaidimo ir automobilių stovėjimo aikštelėse, aikštėse, skveruose ir kitose panašiose žmonių susibūrimo vietose.“

8. Išdėstau 44 punktą taip:

„44. Programos rengėjas (vykdytojas) privalo laikytis suderintos programos reikalavimų, o bešeimininkes kates galima šerti tik toje vietoje, kurią nustatė Saugaus miesto departamento direktorius arba iki Taisyklių įsigaliojimo – seniūnijos. Administracinės veiklos skyrius privalo ne vėliau kaip per 3 darbo dienas pranešti Vilniaus benamių gyvūnų sanitarinei tarnybai apie vietas, kuriose galima šerti bešeimininkes kates. Bešeimininkės katės šeriamos turint tikslą jas sugauti ir atlikti kitus veiksmus, susijusius su kačių populiacijos mažinimu. Kačių šėrimo vietoje programos rengėjas (vykdytojas) gali pastatyti ne didesnę kaip vieno metro aukščio būdą (slėptuvę), kuri pagal Lietuvos Respublikos statybos įstatymą nelaikoma statiniu (iš jų – nesudėtingu). Būda (slėptuvė) turi būti tvarkinga, švari, padaryta iš tvirtų medžiagų, nuolat prižiūrima ir nekelti pavojaus kitų asmenų sveikatai ar turtui.“

9. Išdėstau 59 punktą taip:

„59. Vilniaus benamių gyvūnų sanitarinė tarnyba, gyvūnų globos organizacija ar gyvūnų globėjas turi teisę savo iniciatyva ir lėšomis identifikuoti gyvūnus, kurie pagal Lietuvos Respublikos civilinio kodekso ketvirtosios knygos nuostatas tapo jų nuosavybe, ir pateikti registratoriui identifikuoto gyvūno ir savininko duomenis arba dovanojimo sutartimi perduoti identifikavimo prievolę naujam savininkui.“

10. Laikau netekusiais galios 60 ir 61 punktus.

11. Išdėstau 62 punktą taip:

„62. Gyvūnų globos organizacijos privalo kaupti duomenis apie sugautus, eutanazuotus, atiduotus ir dovanotus gyvūnus. Asmenys gali pasiimti gyvūną iš Vilniaus benamių gyvūnų sanitarinės tarnybos tik tada, kai pateikia asmens tapatybę liudijantį dokumentą ir nurodo savo vardą, pavardę, asmens kodą, gyvenamąją vietą (juridinio asmens pavadinimą, kodą, buveinę), vietą, kurioje ketina laikyti gyvūną. Asmenims atiduodamų gyvūnų skaičius neribojamas. Vilniaus benamių gyvūnų sanitarinė tarnyba ne rečiau kaip vieną kartą per mėnesį teikia Saugaus miesto departamentui informaciją apie atiduotus neidentifikuotus gyvūnus ir jų savininkus.“

Administracijos direktorė

Alma Vaitkunskienė